

in termino, Diana p. 4. tr. 5. ref. 41. unde si edictum publicetur die Dominica hora 16. quia una dies constat ex 24. horis, incipit die sequenti eadem hora, & terminat sequenti Dominica eadem hora.

633 Quæ ignoravit publicationem editi, tenetur denunciare non statim, ac sciat, sed intra eundem terminum computandum post diem notitia, quia non debet esse pejoris conditionis, ac illa, quæ habuit notitiam. Leander tr. 5. deponit. disp. 13. q. 53.

634 Quæ sunt conformia editio Inquisit. Regni Sicilia, ubi habentur hæc verba. *Abbiez da venire personalmente, e comparire innanzi di Noi, per dirlo, e manifestarlo fra termine di giorni sette primi sequenti, dopo che queste nostre lettere saranno lette e pubblicate, o di quelle avrete notizia, in qual sivoglia modo, che sia.*

635 Idem tener Leander cit. q. 56. cum Trul. lench. de ea, que scivit, sed fuit impedita, cessante impedimento.

Probabilius tamen dico; quod teneatur statim, Diana p. 4. tr. 5. ref. 26. quia cum sciverat, jam habuit tempus providendi, & consulendi, v. n. 48.

636 Indò si intra terminum impedimentum futurum prævideat, puta quia habet iter ageare ante terminum, eam non libero à mortali si non denunciet, antequam spiret terminus. Sicut non liberatur à mortali, si intra tempus quo obligat præceptum confessionis, & communionis annua, prævideat impedimentum futurum, v. gr. inopiam Confessoriorum, & non præveniat. Diana p. 4. tr. 5. ref. 29. contra Joannem Sanctum.

637 Termino autem culpabiliter clapo, incidit in excommunicationem majorem latè sententia, à qua à nullo potest absolvi, nisi facta denunciatione; sicut fuit absolvi non potest, nisi facta restitutione; & ulterius semper in ea perdurat peccatum mortale, & obligatio denunciandi.

638 Confessarius prudens non debet mulierem absolvere, antequam denunciet, sed debet prius eam remittere ad denunciandum: idem & in aliis delictis dicendum est de viro, præsumti si sit homo ordinarius; quia hujusmodi absoluti, haud amplius curant denunciare. Diana p. 1. tr. 4. ref. 27. contra Bord. n. 86. qui ait,

absolvendam esse, si promittat denunciare; quia sic est satis disposita ad Sacramentum.

639 Hoc autem limitat Diana p. 1. tr. 4. ref. 27. cum Zanardo, Rodr. & aliis, nisi urgeat necessitas communionis, & persona sit timorata conscientia, ac promittat quamprimum denunciare; & universaliter, si adhuc causa, ob quam prudens Confessarius judicet, denuncia-

tionem esse differendam. Idem ait Navar. apud Dianam cit. de hæretico.

Q U A R E S XIII.

640 Mulier incidit in excommunicationem ob denunciationem omisam, modo penitentis accedit ad Confessarium, promittens se statim denunciaturam. An possit absolvi?

L Ucius apud Dianam part. 4. tr. 5. ref. 35. affirmat, posse absolviri virtute Bullæ Cruciatæ, aut privilegiorum à Religiosis, 1. quia retinens rem alienam, potest his, aut ter absolviri cum proposito restituendi, 2. quia contumax, eo quod non vult ad judicium venire, potest absolviri, si det cautionem de stando judicio. Ita qui promisit denunciare.

Resp. cum Diana cit. negativè, ratione censuræ; nam non potest quis à peccatis absolviri,

nisi prius à censuris; & quia à censuris non potest quis absolviri per Bullam, nisi satisfacta parte; sequitur, quod talis mulier non possit absolviri, nisi prius denunciet; idque præsertim in causis S. Officii, ut potè quæ spectant ad fidem.

Q U A R E S XIV.

641 Mulier ista, quæ incidit in excommunicationem ob omisam denunciationem, an facta denunciatione possit à quolibet Confessario absolviri?

A Ffirmat Lupus p. 1. l. 5. art. 3. diff. un. p. 10. quia reservatio hujus censuræ tamdiu perseverat, quandiu perseverat onus denunciandi, unde expirat satisfacta parte, aut mortuo denunciando; id suadet ex verbis editi, quæ esse solent.

E dalla detta scommunica, e pone nelle quali incorreranno i disubbedienti, nissuno, se non da Noi, o dal supremo Tribunale del S. Officio, potrà essere assoluto, se prima non averà soddisfatto al S. Officio.

Resp. non posse à quolibet Confessario absolviri; benè vero virtute Bullæ, aut à Regularibus virtute privilegiorum. Bord. in S. Trib. cap. 30. n. 19. Ratio primi, quia talis excommunicatione est reservata Pontifici, & Inquisitoribus, præsertim ex Decr. die 3. Januarii 1623. relato n. 617.

Præterea frustranea esset reservatio, si censante onere denunciandi, censura jam incursa posset à quolibet, etiam non privilegiato, absolviri; nam non habere effectum ante satisfactionem; quia seclusa reservatione, censura imposta ad satisfactionem, non potest ante satisfactionem partis nolentis absolviri; sicut potens, & nolens restituere, absolviri non potest,

quamvis furtum non sit reservatum: nec effectum haberet post, quia tunc cessaret. Verba autem editi solom dicunt, quod non possit absolviri, nisi prius denunciet; minime quod,

De Denuncia à quilibet facta denunciatione, absolvato.

Confessario etiam non perfacta parte, Regulares habent privilici, exceptis contentis omnibus reservatis per multo magis exteri Confessarii virtute.

In Bulla Coenæ illæ Cruciatæ.

Hinc ad advertit Diana cit. ref. 29.

642 In hoc quæ in ceteris casibus Inquisitionis, os, qui neglexerunt denunciare, quando rito donulant, non teneri Inquisitoribus negligientiam fateri, nec cum eis pro absolitione confiteri; quia jam possunt à Regularibus & à ceteris virtute Bullæ absolviri.

Quod valde facilitat negligentes ad denunciandum: & debent ad hoc Confessarii attendere, ne poenitentes hujusmodi deterreant & à denunciando impediant.

Ex his colliges, mulierem sollicitatam,

extincto onere denunciationis, quatenus v. g.

Confessarius est mortuus, aut ex alio capite,

posse ut suprà absolviri. Leander tral. I. de

poenit. disp. 13. q. 59.

Q U A R E S XV.

643 Mulier incidit in excommunicationem ob omisam denunciationem, modo ei supervenit legitimum impedimentum: An possit absolviri?

R Esp. posse absolviri à privilegiatis, vel virtute Bullæ, ad reincidentiam, & cum promissione denunciandi impedimento cessante; quo quidem cessante, non denunciando denuo reincident in culpam, & censuram reservatam. Ratio est, quia durante legitimo impedimento non obligat satisfactio partis; non tamen extinguitur, sed suspenditur, nisi adsit caput, quo extinguatur obligatio denunciandi.

Suadetur à pari de eo, qui fuit in culpa ad restituendum; & postea evadit impotens, qui potest absolviri durante importunitate.

Durante autem impedimento, v. gr. infirmitate, &c. non tenetur quis denunciare per alium, v. g. per Confessarium, quia obligatio denunciandi est personalis. Imò, si quando primò habuit notitiam sollicitationis, aderat impedimentum, tunc eo durante potest à quolibet simplici Confessario absolviri cum promissione, ut denunciet impedimento cessante:

quia tunc nec habetur reservatio, nec delictum non denunciando.

644 Prudens autem Confessarius non debet hujusmodi mulierem absolvere, si impedimentum est defaturum per paucos dies, in quibus non urgeat necessitas Communionis; sed tenetur eam monere de obligatione denunciandi, & ei absolutionem negare: si vero necessitas urgeat, debet eam absolvire, superdictam promotionem exigendo.

C A P U T XIII.

De 12. & ultima Claustra.

645 Quid si hoc officium prætermiserint, vel paenitentes docuerint non teneri ad denunciandum Confessarios sollicitantes, seu translatantes, ut supra, idem locorum Ordinarii, & inquisidores illos pro modo culps punire non negligant.

646 Confessarii non monentes suos poenitentes de onere denunciationis, aut docentes non teneri, peccant mortaliter, ut patet per illam particulam mandantes, in 10. clausula appositam n. 589. & ulterius incurront poeninas ab Alex. VII. & Paulo V. fulminatas, n. 248. & 350. relatas.

647 Et idem dico de cunctis Superioribus, & Religiosis, qui suos poenitentes, aut consilium petentes non monent de onere denunciationis, aut eos docent non teneri in delictis Sancti Officii, etiam de levi suspectis, ut constat ex ipsis decretis cit.

Q U A R E S XVI.

648 Confessarius, postquam sollicitavit mulierem, sciens, eam denunciaturam, ut id evaderet, fecit, ut confiteretur cum alio Confessario, fingens eum habere autoritatem ex Sancto Officio, sive haud amplius obligari: hinc ille alius Confessarius ex condito idem fingens, exceptit mulieris confessionem. Quaritur, quomodo se gerere debat tertius Confessarius cum hac muliere?

R Esp. debere eam monere ad denunciandum Confessarium sollicitantem, manifestando Tribunali utriusque Confessarii delictum. Sequitur ex Decreto de n. 249.

C A P U T XIV.

De qualitate delitti sollicitationis.

Q U A R E S.

649 An Confessarius sollicitans sit suspensus de hæresi?

650 Confessarius in actu confessionis sollicitans ad inhonestam est suspectus de hæresi, quia specialiter adversatur fini principali Sacramenti poenitentia, qui est peccatorum remissio, dando (ur at Gregor.) pro medicina venenum; & sic videretur, quod male sentiat de Sacramento Poenitentia.

651 Eadem ratione Confessarius, qui in confessione sollicitaret ad alia crimina, esset suspectus de hæresi. Alberghinus in man. qualif. pag. 136. Pegna, Freiras, & alii contra Aldrete,

rete, Port. & Bonac. apud ipsum. Non incurreret tamen poenas à Pontificibus contra sollicitantes fulminatas, quia hæc poenæ sunt contra sollicitantes ad inhonestæ fulminatae, ob speciale turpititudinem sollicitationis, quatenus sollicitatio ad inhonestæ est valde periculosa, & confessionem maximè odiosam reddens. Diana p. 4. tr. 5. ref. 17. Nec o

656. Mulier tamen Confessio non est suspecta de heresi, i. via non accedit ad Confessarium animo se accusandi & Sacramentum penitentis suscipiendo que cum nullum sit Sacramenti initium, natus est Secundum Iacobum.

652. Est suspectus de fide Confessarius, si
sollicitat immediate ante, vel post: quia sic
sollicitans censetur in confessione sollicitare.
Diana cit. ref. 50. contra Sousam, qui dicit,
cum non esse de fide suspectum: quia dum
in actu confessionis non sollicitavit, sed sol-
licitationem distulit, aut anticipavit, dat in-
telligere, se noluisse integratem confessio-
nem commaculare.

653 Similiter est suspectus de fide Confessarius sollicitans ex occasione, aut prætextu confessionis, vel simulando confessionem: uia Sacramento abutitur, eique injuriam intent. Diana *cit. ref. 50.*

654. Confessarius sollicitans in Confessorio, non ex praetextu, nec occasione confessionis, nec simulando confessionem, est suspectus, & abjurare debet, Diana p. 4. cit. s. 50. & p. 10. trahit. 14. ref. 51. contra Camenam, quia Greg. XV. postquam recensuit immine periclitatur: v. n. 494.

Et tunc Confessarius sollicitans ad inhnesta, est suspectus de haeresi, nedum vi Bullæ Gregor. XV. verum etiam independent ab illa, sicut est suspectus sollicitans ad alia crimina ob abusum Sacramenti.

tem capita sollicitationis , inter quæ est
sollicitatio in Confessionario absque occasio-
ne , aut prætextu confessionis , ut in n. 522.
immediate sequitur , & injungit Inquisitori-
us : Ut super his contra predictas simul vel se-
paratim in omnibus , prout in causis fidei , &c.
quirant , & procedant . His accedit praxis ,
in Inquisitionis Romanæ , ex Diana cit.
uam Inquisit . Hispanæ , ex Alberghino cit.
233. n. 6. quia hujusmodi Confessarii ha-
entur suspecti de fide , & abjurant : quoniam
juria loci redundat in Sacramentum , cuius
cucus est Tribunal . Dantur igitur suspecti su-

Finis Tomi Secundi

E X A M E N ORDINANDORUM, PRÆDICATORUM, ET MISSIONARIORUM.

TOMUS TERTIUS,

*Complectens Sacramentum Ordinis, & sacrosanctum Sacrificium Missæ,
insuper aptas, atque expeditas regulas ad Apostolicum Sacra
Concionis & Missionis Ministerium rite exercendum.*

PARS PRIMA.

Examen Ordinandorum.

C A P U T I.
D E S A C R A M E N T O
O R D I N I S.

Quid, & quotuplex sit ordo.

Rdo est signum quoddam, in quo spiritualis potestas traditur ordinatio ad sacrosanctum Missa Sacrificium & Eucharistiam perficiendum.

conficiendam, 2. quia in Ecclesia Latina habent annexum votum solemne castitatis, ita ut impedianter, & dirimant matrimonium, 3. quia obligant ad divinum Officium recitandum, 4. quia maiores non possunt suscipi plures eodem die, sed unus, nec Subdiaconatus simul cum minoribus; neque suscipi possunt, nisi in sex Sabbatis, videlicet, quatuor anni temporum, Sabato ante Dominicam Passionis, quod dicitur Sirtientes, & Sabato Sancto, nisi adsit dispensatio Papæ; minores vero suscipi possunt omnes quatuor

2. Ordines sunt septem: *Ostiarinus, Lector, Exorcistus, Acolytus, Subdiaconatus, Diaconatus, & Presbyteratus.* eadem die, & non tantum in recentis lex Sabbatis, sed etiam quolibet die Dominico, vel festo de pracepto, ino ex consuetudine

3. Omnes Ordines sunt res sacrae: primi in die Veneris ante dicta lex Sabbathata, vel
in feria quarta quatuor temporum: num. 26.

camen quatuor dicuntur minores, & non iacri, ultimi vero tres dicuntur majores, & sacri. Ratio differentia est multiplex, I. quia ultimi tres immediatius ordinant homines ad sacrificium Missæ, & Eucharistiam in teria quarta quatuor temporum: num. 20, 5. demum, quia majoribus initiati possunt solemniter, & ex officio lacra vasa ounda manu tangere, non ita minoribus initiati, nisi ex commissione, & necessitate.

Non